

Zgodnie z art. 21 ust. 1 prawa geodezyjnego i kartograficznego, podstawę planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, wymiaru podatków i świadczeń, (...) stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Z treści tego przepisu wynika, że dane z ewidencji gruntów i budynków, są wiążące dla organów podatkowych, a wypis z ewidencji ma moc dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 194 Ordynacji podatkowej.

Z treści tego przepisu wynika więc, że organ podatkowy nie może samodzielnie dokonywać ustaleń w zakresie objętym zapisami ewidencji gruntów i budynków. Dane dotyczące powierzchni użytkowej lokali należą do danych bezwzględnie wiążących organy podatkowe, których nie mogą one samodzielnie podważyć w ramach postępowania podatkowego i tak długo, jak długo znajdujący w rejestrze lokali zapis dotyczący powierzchni użytkowej nieruchomości nie zostanie zmieniony w trybie właściwym do zmian ewidencji gruntów i budynków, organy podatkowe nie mogą przyjmować innej powierzchni użytkowej w celu określenia podstawy opodatkowania lokalu garażowego. Zatem, faktyczne obmiary dokonywane czy to przez organy podatkowe, czy to przez podatnika, nie mogą skutecznie podważyć zapisów ewidencji gruntów i budynków. Należy mieć jednak na uwadze, że na gruncie tej regulacji Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale z 18 listopada 2013 r. o sygn. akt II FPS 2/13 wyraził pogląd, że reguła bezwzględnego związania danymi ewidencyjnymi w pewnych przypadkach może zostać podważona w ramach postępowania podatkowego, bez potrzeby dokonywania zmian w samej ewidencji. Przy czym możliwość odstąpienia od zapisów ewidencyjnych możliwa będzie jedynie w tym przypadku, gdy odstępstwo dotyczy danych o względnej mocy wiążącej, tj. takich, których zgodność z rzeczywistym stanem prawnym lub faktycznym może być przy wymiarze podatku weryfikowana, przy zastosowaniu dopuszczalnych instrumentów procesowych (art. 180 § 1 w zw. z art. 194 § 3 Ordynacji podatkowej). Może to mieć miejsce m.in. w sytuacji, gdy dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków pozostają w sprzeczności z danymi zamieszczonymi w innych rejestrach publicznych, których pierwszeństwo (przed danymi ewidencyjnymi) wynika z regulujących ich prowadzenie bezwzględnie obowiązujących przepisów, lub też w przypadku, gdy posłużenie się wyłącznie danymi ewidencyjnymi musiałoby się wiązać z pominięciem przepisów zawartych w ustawie podatkowej, mających wpływ na wymiar podatku (np. możliwe do zastosowania symbole ewidencyjne nie przewidują oznaczenia dla pewnych przedmiotów opodatkowania, wymienionych wprost w ustawie podatkowej). W takiej sytuacji organ podatkowy zobligowany jest do pominięcia informacji zawartych w ewidencji gruntów i budynków, sprzecznych z prawnie wiążącymi danymi innego rejestru publicznego lub tych danych ewidencyjnych, które wykluczają zastosowanie regulacji zawartych w ustawie podatkowej, mających znaczenie dla wymiaru podatku.

Wyrok WSA w Opolu z dnia 12 lutego 2020 r., sygn. akt: I SA/Op 461/19